KRONIEKEN EN MEDEDELINGEN

1. „De elite in België". Colloquium van het Belgisch Instituut voor Politieke Wetenschappen (Brussel, 25 mei 1963).

Dit colloquium werd voorgezeten door de heer Gouverneur R. DECLERCK. Voor een talrijk en uitgelezen publiek hield senator Victor LEEMANS de eerste inleiding over „De politieke elite". Hij deed het met de hem bekende belezenheid. Spreker legde de nadruk op het verminderd belang van het parlement en de steeds groter wordende rol van de studiebureaus der politieke partijen, het vervlakken van de levensbeschouwelijke tegenstellingen en van de traditionele politieke doctrines. Bepaalde globale bewegingen en de sociale en economische omwenteling zijn volgens de heer LEEMANS van aard om een nieuwe politieke elite op de voorgrond te brengen.

Niet minder gedegen was de uiteenzetting door de heer NOPPEN, kabinetchef van de Vice-Eerste Minister. Hij handelde over „Samenhang en wisselwerking van de leidende groepen". Spijts een gebrek aan beschikbare monografische gegevens, belichtte de heer NOPPEN zijn onderwerp vooreerst vanuit het gezichtspunt van de vertikale mobiliteit die een multipliciteit van elites verwekt en een steeds grotere rol aan de diploma's toekent. Spreker behandelde vervolgens de „decision-making" en de rol die hierbij wordt gespeeld door de openbare opinie, de drukkingsgroepen, de entourage van de beleidsman en de staatsman.

De heer L. CLAES, secretaris-generaal van het Belgisch Instituut voor Politieke Wetenschappen hield vervolgens een inleiding over : „Franstalige en Vlaamse elite". Hij schilderde bondig de achterstand van het Vlaams landsgedeelte op velerlei gebieden, o.m. economische machtsgroepen, administratie, leger, diplomatie, vrije beroepen, enz. Hij wees op de verschillen tussen de Vlaamse en Franstalige elites en belichtte vooral de moeilijkheden waarmede de Vlaamse elite te kampen heeft bij het scheppen van een traditie en van de aangepaste structuren tot het verkrijgen van de nodige cohesie.

Na de lunch, tijdens dewelke de informele discussies over de voorgedragen rapporten hun gang gingen, kwam vooreerst de heer L. MOULIN, hoofdredakteur van „Res Publica", aan de beurt. In een zowel naar de vorm als naar de inhoud aantrekkelijke voordracht gaf hij een fel geapprecieerde uiteenzetting over „Un systhème de promotion : les Jésuites". Aan de hand van een rijke documentatie gaf hij de toehoorders een klaar beeld over het sterk gecentraliseerd en autoritair opgevat beleid van deze elite-orde, waarvan het hoofddoel is op elk ogenblik over een elite te beschikken. Spreker wees ook op het verschil met het bedrijfsleven waar dikwijls een overbelaste topleiding geen tijd meer heeft om te plannen, terwijl in de orde der Jezuïten een „generale staf" de generaal gelegenheid geeft om te denken en te mediteren.

Tot slot luisterden de toehoorders naar een uiteenzetting van de heer VAN LEUVEN, adviseur bij de Dienst van het Algemeen Bestuur, wiens uiteenzetting handelde over „De administratie". Aan de hand van cijfermateriaal stelde spreker de werking van de administratie in een meer objectief

daglicht dan dit dikwijls bij buitenstaanders het geval is, o.m. in verband met de aangroei van de personeelseffectieven.

Het zonnige weder ten spijt, volgde nog een geanimeerde discussie, bewijs van de meer dan gewone belangstelling van de deelnemers.

R.G.

2. Nationale ontmoetingsdag gewijd aan het commercieel urbanisme (Gent, 11 juni 1963).

In het kader van Eurac 63 was er op 11 juni 1963 een nationale ontmoetingsdag te Gent, ingericht door het Nationaal Centrum voor de Economische Expansie der K.M.B. en gewijd aan het commercieel urbanisme.

De verwelkoming werd gedaan door de heer G. VANDEPUTTE, senator. De heer A. STEVERLYNCK, secretaris-generaal van de N.C.E.E. gaf een algemeen overzicht van de ontmoetingsdag. De bedoeling was allen die betrokken zijn bij het commercieel urbanisme bijeen te brengen voor confrontatie van opvattingen, opdat er een efficiënte actie zou volgen. Vooral sinds de wet op de ruimtelijke ordening is het noodzakelijk dat er meer aandacht zou besteed worden aan het commercieel urbanisme.

De heer L. ANDRÉ, secretaris-generaal van de Nationale Federatie voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening handelde over „De ruimtelijke ordening, haar economische en sociale aspecten", waarbij hij wees op het belang van de Nationale Federatie en op de gang van de werkzaamheden wanneer er aan ruimtelijke ordening gedaan wordt. De spreker wees ten slotte op enkele onvolkomendheden in de wet op de ruimtelijke ordening.

„De handel, factor van de polarisatie in de ruimtelijke ordening" werd beschouwd door de heer J. PATTYN, schepen van openbare werken van de Stad Kortrijk en adviseur van de West-Vlaamse Economische Raad. De spreker wees op de verwaarlozing van de handel in de economische theorie van de polarisatie en op het feit dat we in een zeer dynamische economie leven, waarbij nieuwe produkten op de markt komen en de koopkracht stijgt, hetgeen gevolgd wordt door een wijziging van het verbruikspakket. De aangroei van het autopark en de drang naar vrije tijd zijn eveneens factoren die beslissend zijn voor de evolutie van het distributieapparaat. Nu ontstaat belangstelling voor commercieel urbanisme wegens de noodzaak bepaalde problemen te moeten oplossen, nl. op het gebied van het verkeer (vlugge verplaatsingen, parkeren, uitzicht van de banen), de stadskern (opruiming van krotwoningen, verkeer, parkeren) en van de nieuwe woonwijken (rationele inplanting van de winkels). Vervolgens werden enkele punten van de gemeentelijke politiek te Kortrijk belicht.

De heer M. LALOIRE, directeur-generaal bij het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand, had tot taak „De moderne problemen van de distributie en de handelsuitrusting gezien in het licht van de ruimtelijke ordening" te behandelen. In dit referaat werd de nadruk gelegd op de aspecten die van belang zijn voor de spreiding van de winkels, nl. de sociologische en economische evolutie en de evolutie van de distributie zelf. Wat het laatste aspect betreft : het is duidelijk dat veel kleine bedrijven verdwijnen

en de bedrijfsgrootte dus toeneemt, de commerciële uitrusting kan de ontwikkeling van de steden niet bijhouden en steeds nieuwe verkooptechnieken vinden ingang. Alhoewel de geschetste ontwikkeling steeds doorgaat blijven kleine winkels een rol vervullen en hebben ze mogelijkheden van voortbestaan.

Na deze referaten, waarbij de probleemstelling op het voorplan kwam, hebben enkele sprekers gehandeld over het Belgisch probleem en de buitenlandse ervaringen.

De heer L. HENDRICKX, inspecteur-generaal bij het Ministerie van Openbare Werken behandelde het Belgisch probleem, waarbij hij wees op het fundamentele principe dat men de diensten niet mag scheiden van de mensen : commercieel urbanisme is een facet van de stedebouw. De formule van de koopcentra in verschillende landen werd dan beschouwd, alsook de mogelijkheden van verwezenlijking in België.

De Nederlandse ervaring werd besproken door de heer LUYCKX, directeur van het C.O.M. De spreker wees op de methode die gevolgd werd bij het opmaken van de prognose inzake het aantal vereiste winkels in de nieuwe wijken en op de tekortkomingen van de gevolgde methode. De visie van de architecten op de inplanting van de winkels werd eveneens belicht. Een ander zeer belangrijk punt van het commercieel urbanisme, het behoud van de winkelcentra in de binnensteden, werd eveneens besproken. Om de gemeenten te adviseren inzake commercieel urbanisme werd in 1955 de C.O.M. opgericht op initiatief van het Departement van Economische Zaken en vier landelijke Middenstandsorganisaties.

Frankrijk kwam aan de beurt met de heer BARBET, directeur van de Studiedienst van de S.E.G.E.C.E., die eerst en vooral er op wees, dat hij geen recepten kan geven. De spreker wees op de invloed die uitgaat van de binnenlandse migraties en de ontwikkeling van het autopark op de noodzaak om aan commercieel urbanisme te doen. De officiële erkenning van het commercieel urbanisme voor Frankrijk is te vinden in een omzendbrief dd. 1961 in verband met richtlijnen ter gelegenheid van het Vierde Plan. De spreker handelde eveneens over de noodzakelijke oppervlakte grond voor handels- en parkeerdoeleinden en over juridische, financiële en psychologische hinderpalen en andere moeilijkheden bij de verwezenlijking van koopcentra.

Enkele conclusies van de ontmoetingsdag kwamen tot uiting in een dialoog tussen de heren M. G. VANDEVELDE, hoofd van de Dienst voor Commercieel Urbanisme van het N.C.E.E. en G. DE GREEF, adviseur bij het Belgisch Comite voor de Distributie.

De heer A. DE CLERCK, minister van Middenstand, sprak het slotwoord uit. Hij bracht hulde aan al de personen die verdiensten hebben op het gebied van het commercieel urbanisme en belichtte enkele punten van de geografische spreiding van de detailhandel. Hij wees op de verwaarlozing door de lokale overheden van de ruimtelijke ordening van de distributie, zelfs zover gaande dat er een verbod van vestiging voor winkels in de nieuwe woonwijken wordt uitgevaardigd.

Een zeer talrijk publiek nam deel aan deze interessante studiedag.

J. R.-C.

3. **Een en twintigste binnenscheepvaartcongres** (Rotterdam, 12 juni 1963)

Om de twee jaren richt de Nederlandse vereniging „Het Binnenscheepvaartcongres" een studiedag in waarop telkens één of ander probleem van de transportsector of van de binnenscheepvaart wordt behandeld. Dit jaar stond het congres in het teken van : „De toekomstige ontwikkeling van de Westeuropese binnenvloot". Hiervoor werd beroep gedaan op de medewerking van de „Stichting Verkeerswetenschappelijk Centrum Rotterdam". Deze wetenschappelijke instelling maakte een studie omtrent de toekomstige evolutie van de Westeuropese binnenvaartvloot, studie welke het basisdocument vormde voor de studiedag. Hierop gaven vier preadvizeurs hun opvattingen te kennen, hetgeen tevens een inleiding tot discussie betekende. Deze formule verdient aanbeveling wegens de samenwerking tussen praktijk en wetenschappelijk onderzoek.

Teneinde de vlootcapaciteit in 1970 te kunnen vastleggen, hebben de wetenschappelijke medewerkers zich gesteund op de evolutie in de periode 1953-1960. De tijdens deze jaren geconstateerde trend werd geëxtrapoleerd. Met betrekking tot de methode werd gedurende de bespreking tot voorzichtigheid aangemaand, daar de beschouwde tijdspanne (7 jaar) wellicht wat kort is om een prognose voor 10 jaar te maken. Tevens moet worden aangestipt dat de jaren 1953 en 1960 tot een te gunstig resultaat kunnen leiden gezien hun ongelijke conjuncturele activiteit. Deze opmerkingen stemmen tot voorzichtigheid omtrent de berekende toekomstige capaciteitsevolutie, temeer daar rekening moet worden gehouden met een bijkomende concurrent van de binnenscheepvaart voor bepaalde produkten, nl. de pijpleidingen. Dit laatste werd in het bijzonder beklemtoond door Ir. P. S. Pel. Hij voorziet een vermeerdering van de vervoerde hoeveelheid vloeibare brandstoffen die echter zal gepaard gaan met een inkrimping van de gemiddelde afstand waarover deze goederensoort zal worden getransporteerd. Een toename van de vervoerde hoeveelheid ligt in de lijn van de verwachtingen, wanneer we rekening houden met de wijzigingen in de energievoorziening. De invloed hiervan werd gecommentarieerd door Mr. D. J. Rueb. De verkorting van de gemiddelde afstand bij vloeibare brandstoffen vloeit volgens de verslaggever voort uit de vestiging van nieuwe petroleumraffinaderijen en uit de concurrentie van de pijpleidingen.

Zowel de totale binnenvaartvlootcapaciteit voor 1970 als deze van de tankervloot werd afgeleid uit de totale vraag naar vervoerprestaties (tkm) van de binnenscheepvaart en uit het prestatievermogen per ton capaciteit van de binnenvaartvloot. Op de voorwaarden van produktiviteitsstijging werd kritiek uitgebracht door Mr. A. Greebe. „De huidige regeling van de binnenscheepvaart — in het bijzonder de bevrachting — maakt het bouwen en exploiteren van nieuwe binnenschepen onmogelijk. De exploitatie van nieuwe schepen lijkt echter wel lonend te zijn voor het vervoer dat niet aan de beursregeling is onderworpen". In het verminderen van het aantal laad- en losdagen ziet hij geen middel tot opvoering der prestaties van de binnenscheepvaart. Grotere planning van het vervoer en een wijziging van de regeling acht hij onmisbare voorwaarden voor een opvoering van de produktiviteit in het vervoer te water. Daarnaast had hij ook oog

voor de gevolgen van de eventuele aanrekening der infrastructuurkosten.

De laatste pre-adviseur Mr. M. VAN DEN BOS verwacht wel een gunstige invloed van de verandering in laad- en lostijd. Daarenboven meent hij dat de opstellers van de studie de vraag naar vervoerprestaties hebben overschat, terwijl ze anderzijds geen aandacht hebben besteed aan de jongste technische verbetering in de binnenscheepvaart, nl. de duwvaart. Deze factoren zijn volgens hem oorzaak dat de noodzakelijke uitbreiding van de West-Europese binnenscheepvaartvloot werd overschat. Waar de stichting „Verkeerswetenschappelijk Centrum" tot een vermeerdering komt van 1.180.000 t voor de vrachtvloot meent hij dat kan worden volstaan met een aanwas van 780.000 t. Met betrekking tot de tankvloot voorzien de wetenschappelijke medewerkers een toename van 190.000 t. Ook hier werd wellicht de toenemende behoefte aan tankerruimte overtroffen.

Het laatste pre-advies weerspiegelt het duidelijkst de algemene stemming van het congres, nl. dat voorzichtigheid omtrent de aangehaalde cijfers ten zeerste geboden is en dat de berekeningen van het verkeerswetenschappelijk centrum nopens de toekomstige behoefte aan vlootcapaciteit wellicht te optimistisch zijn. Welke van de twee partijen het bij het rechte eind heeft zal de toekomst ons leren.

J. D.

4. **Internationaler Binnenschiffahrtstag** (Köln, 8-9 juli 1963).

De congressen van het „Zentral Verein für deutsche Binnenschiffahrt" genieten in de binnenscheepvaartmiddens een grote bekendheid. Dit jaar had de organiserende instelling een speciale inspanning geleverd. De inrichters zagen zich voor hun moeite beloond, gezien de talrijke opkomst uit verschillende West-Europese landen. Na de gebruikelijke openingsplechtigheden zette Dr. W. GEILE de uiteenzettingen in met een lezing omtrent de grondbeginselen van het concurrentievermogen der binnenscheepvaart. Hierbij werden andermaal de traditionele kenmerken van het vervoer te water in het licht gesteld. Als belangrijkste vergelijkingsbasis werden de Duitse spoorwegen genomen. Hij drong met klem aan op de gelijkschakeling van de concurrentievoorwaarden der diverse transportmiddelen. Een aanrekening van de infrastructuurkosten zal volgens hem geen nadelige gevolgen met zich brengen voor het vervoer te water, daar deze kosten geringer zijn dan bij de spoorwegen. Margetarifering biedt weinig voordelen. Daarenboven ziet hij in de capaciteitsbeheersing een middel om het aanbod van transportruimte in overeenstemming te brengen met de transportvraag.

Op de verhouding tussen vraag en aanbod van scheepsruimte toegespitst op de Rijn, ging Dr. N. JACQUET verder in. Twee oorzaken liggen aan de basis van de verstoringen van het evenwicht, die nadelige uitwerkingen kunnen hebben voor het betrokken vervoermiddel. De eerste ligt in de schommelende waterstanden op de Rijn, terwijl de tweede voortspruit uit de onzekere verwachtingen omtrent de toekomst, die de binnenschippers vaak aanzetten tot het vervoeren van goederen tegen vrachtprijzen kleiner dan de kosten. Deze ongezonde mededinging is ongustig voor de binnen-

scheepvaart. Teneinde deze onevenwichtigheden uit de weg te ruimen voorziet Dr. N. JAQUET volgende maatregelen :

1. Verbetering van de infrastructuur van de Rijn, met in afwachting daarvan een gemeenschappelijke compensatiekas, waaruit aan de binnenschippers een toeslag zou worden uitgekeerd bij ongunstige waterstanden of ijsgang.
2. Afsluiten van overeenkomsten tussen de rederijen, waarbij overheidstussenkomst in de vrije vrachtenvorming wordt afgewezen. Verder spreekt hij zich uit over internationale samenwerking tussen de Rijnoeverstaten, om tot een bindend systeem van capaciteitsbeheersing te komen. Deze capaciteitsregeling moet een ondersteuning vormen voor de vrachtprijzen.

Het tweede belangrijke thema dat tijdens het internationale binnenscheepvaartcongres werd behandeld was de opvoering van het prestatievermogen van de binnenscheepvaartvloot. De eerste spreker nopens dit onderwerp was R. DAVID, die hoofdzakelijk de positie van de duwvaart belichtte. Hierin beklemtoonde hij vooral de voordelen van de duwvaart, techniek die hij bestempelde als de grote „toekomstmogelijkheid" van de binnenscheepvaart. Nochtans zal een aanpassing van het waterwegennet noodzakelijk zijn om tenvolle de voordelen van deze nieuwe vaarmethode te kunnen genieten. Het dient o.i. te worden aangestipt dat de duwvaart niet overal renderend kan worden aangewend. De hoeveelheid te transporteren goederen blijft een belangrijk element voor het rendement van de duwvaart. Spijtig genoeg wordt deze factor vaak verwaarloosd.

Dr. J. A. REUS sprak daarna over de overslag van goederen en zijn betekenis voor de produktiviteitsstijging in het vervoer te water. Teneinde de concurrentiepositie van de binnenscheepvaart te verstevigen, toonde hij zich voorstander van het zgn. gebroken vervoer. Hierbij dacht hij in de eerste plaats aan de massagoederen die via zeeschepen worden aan- en afgevoerd. Een opslag in de zeehavens zou volgens spreker een gunstig effect hebben zowel op de zeevaart als op de binnenscheepvaart, gezien beide niet meer zo strak aan elkaar zouden gebonden zijn.

Het laatste deel van het congres stond in het teken van de tankvaart en van de waterwegen. Volgens M.H.M. GOOSSENS zal de tankvaart een functie blijven vervullen. Hij zal nochtans concurrentie ondervinden van de pijpleidingen. Hieraan moet de tankvaart het hoofd kunnen bieden. Daar de binnenscheepvaart hoofdzakelijk in de vervoerprijzen een concurrentiemiddel bezit, meent hij dat de neiging tot het ingebruiknemen van grotere eenheden zal worden voortgezet. Hiertoe is echter een geschikt waterwegennet noodzakelijk. Dit laatste punt werd behandeld door Ing. F. M. KÜPER. Volgens spreker vormt dit een netelig probleem, daar de binnenscheepvaart in dit opzicht volledig afhankelijk is van de overheidsbeslissingen. In dit verband stelde hij het aandeel van de binnenscheepvaart in het totaal vervoer tegenover het aandeel in de infrastructuurinvesteringen in de Duitse Bondsrepubliek (respectievelijk 30 % en 4 %). In de uitbouw van het waterwegennet ziet de referent een belangrijke factor voor de toekomstige concurrentiecapaciteit van de binnenscheepvaart.

Het hoofdthema van het internationale binnenscheepvaartcongres lag

ongetwijfeld in het belichten van de concurrentiepositie van het vervoer te water. Dit werd in alle bijdragen beklemtoond.

Het verschil met het Nederlandse binnenscheepvaartcongres is nochtans sprekend. In tegenstelling met de minder groots opgevatte Nederlandse studiedag was het Duitse internationale binnenscheepvaartcongres meer „strijdend" en minder wetenschappelijk georiënteerd. Gezien de referenten zich hoofdzakelijk hebben geïnspireerd op de Duitse toestanden en op de Rijnvaart, komt het ons als zeer voorbarig voor uit dit congres algemeen geldende besluiten te willen trekken. Dit is vnl. het geval met betrekking tot de thema's: aanrekening van de infrastructuurkosten, de duwvaart en de verbetering van het waterwegennet. Wat de laatste twee aangaat is men te veel geneigd om de voordelen in het daglicht te stellen, zonder dat wordt nagegaan of de voorwaarden wel vervuld zijn om de nieuwe technieken rendabel te kunnen aanwenden en of de voordelen opwegen tegen de gemaakte kosten.

J. D.

5. Internationaal colloquium voor jonge docenten in bedrijfsbeheer.

In het raam van de viering van zijn tiende verjaardag richtte het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek van 14 tot 18 juli een internationaal colloquium in voor jonge professoren in bedrijfsbeheer.

Het colloquium was bedoeld als follow-up voor de circa 120 jonge Europese docenten in bedrijfsbeheer die tussen 1956 en 1962 voor de duur van een academiejaar door het vroegere Europees Agentschap voor Produktiviteit als faculty associate naar een vooraanstaande Amerikaanse „Business School" werden gestuurd, teneinde zich in hun vak te vervolmaken. Een objectief van de bijeenkomsten was tevens het formuleren van aanbevelingen voor de verdere vorming en volmaking van deze jonge professoren.

Uit achttien verschillende landen waren 78 personen opgekomen, waaronder 53 oud-deelnemers aan de gezegde zendingen van het Europees Produktiviteitsagentschap, 11 directeuren van Europese vormingscentra in bedrijfsbeheer, 8 waarnemers waaronder decanen van Amerikaanse business schools en een afgevaardigde van de universiteiten van Indiana en Berkeley en 6 vertegenwoordigers van internationale organismen die het colloquium patroneerden.

De werkzaamheden van het colloquium stonden onder het voorzitterschap van Prof. Dr. A. J. Vlerick. In de eerste zitting bracht Dr. J. Van Acker, wetenschappelijk medewerker van het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek, een verslag naar voor over de thans in het Europees hoger onderwijs vervulde functies van bedoelde jonge docenten.

Professor Vlerick en de heer R. Talpaert commenteerden anderzijds het verslag, vorig jaar door een werkgroep van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling opgemaakt, over de vorming van een korps van onderwijs- en researchkrachten in bedrijfsbeheer. De directeuren van de vormingscentra en vertegenwoordigers van de business schools bespraken in afzonderlijke vergadering de politiek door hun scholen en

instituten gevolgd inzake vorming van het wetenschappelijk personeel terwijl de jonge docenten van hun kant de mogelijkheden onderzochten om hun activiteit en verdere vorming doelmatiger te organiseren in de toekomst.

Eén zitting werd gewijd aan de studie van de programma's van het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek, die voorgesteld werden door de verschillende wetenschappelijke medewerkers van dit Seminarie.

In de slotzitting werden door Professor Dr. A. J. VLERICK conclusies naar voor gebracht die er toe strekten de band tussen de jonge docenten, vroegere deelnemers aan de zendingen van het Europees Produktiviteitsagentschap te bestendigen, zulke zendingen naar de Verenigde Staten onder nieuwe vormen te hervatten, de uitwisseling van wetenschappelijk personeel tussen de Europese centra voor bedrijfsbeheer uit te breiden en ten slotte door gespecialiseerde seminaries en de mogelijkheid van tijdelijke leeropdrachten in buitenlandse universiteiten de verdere vorming van de jonge docenten te bevorderen.

De groep deelnemers aan dit colloquium werd op maandag 15 juli door de heer Rector van de Rijksuniversiteit op het Rectoraat ontvangen en op dinsdag 16 juli door het Stadsbestuur van Gent op het Stadhuis.

A. V.

6. Werkzaamheden van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid in 1962 (persnota van 18 september 1963).

De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid (R.M.Z.) geeft in een zopas verschenen achttiende jaarverslag een uiteenzetting van de resultaten van zijn werkzaamheden tijdens het dienstjaar 1962, afgesloten op 31 maart 1963.

Voor dit dienstjaar 1962 worden de innings- en verdelingsverrichtingen betreffende de sociale-zekerheidsbijdragen hoofdzakelijk gekenmerkt door 1) een belangrijke vermeerdering van de te innen bijdragen in vergelijking met het vorig jaar; 2) een zeer bevredigende opbrengst van de inning der bijdragen; 3) een gevoelige versnelling van de verdeling der inkomsten aan de instellingen die belast zijn met het uitkeren van de sociale-zekerheidsprestaties.

1. *Inningsverrichtingen.*

Voor 1962 hebben de werkgevers 42.726,7 miljoen frank bijdragen aangegeven. In verhouding tot het vorig dienstjaar werd een belangrijke vermeerdering geboekt; zij bedraagt 4.039,7 miljoen frank of 10,4 % van de voor 1961 aangegeven bijdragen.

Dit totaal volume behelst 30.953,8 miljoen welke als bijdragen voor de regeling van de arbeiders werden aangegeven, hetgeen een vermeerdering met 10,9 % uitmaakt in verhouding tot 1961. Voor de bedienden worden 11.772,9 miljoen aan bijdragen aangegeven, hetgeen een vermeerdering met 9,4 % betekent ten opzichte van 1961. De persoonlijke bijdragen van de werknemers belopen ongeveer 11,6 miljard, d.w.z. een weinig meer dan één vierde van het totaal bedrag; die van de werkgevers ongeveer 31,1 miljard.

De in 1962 ten opzichte van 1961 vastgestelde vermeerdering van de

aangegeven bijdragen kan voor 35,5 % toegeschreven worden aan de uitbreiding van de omvang der tewerkstelling. Deze uitbreiding zelf wordt bepaald door de tewerkgestelde effectieven en door de omvang van de geleverde arbeidsprestaties in verband met de conjunctuur. De vermeerdering van de aangegeven bijdragen volgt verder voor 54 % uit de stijging van het bezoldingsniveau en voor de rest uit de wijzigingen van de maximumbedragen waarop sommige bijdragen worden berekend. Eén van deze wijzigingen spruit voort uit de stijging van het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen, de andere uit de nieuwe berekeningswijze van de werkgeversbijdrage die voor de kinderbijslag is bestemd.

2. *Opbrengst van de inning.*

Op 31 maart 1963, datum van afsluiting van de verrichtingen voor het dienstjaar 1962, waren de door de werkgevers aan de R.M.Z. verschuldigde bijdragen geïnd tot beloop van 98,2 %. Dit percentage is hoger dan datgene dat voor het dienstjaar 1961 (97,9 %) en voor elk van de vorige dienstjaren werd vastgesteld.

Dank zij systematische navorderingsmaatregelen werden in 1962 921,8 miljoen achterstallige bijdragen ingevorderd. Hieruit volgt dat, bij de afsluiting van het dienstjaar 1962, het geheel van de na te vorderen achterstallen slechts 0,7 % van het totaal volume van de sedert 1945 te innen bijdragen, dat 401,7 miljard beloopt, vertegenwoordigt; er weze opgemerkt dat dit percentage het laagste is dat sinds de stichting van de R.M.Z. werd bereikt.

Wanneer men het vraagstuk van de opbrengst der inning anderzijds niet enkel meer beschouwt van uit het standpunt van de instelling als inster van de bijdragen, maar tevens uit dat van de geldmiddelen die ter beschikking staan van de instellingen die de sociale-zekerheidsbijdragen moeten verdelen, kan men er, ter appreciatie van de werkelijk door de R.M.Z. bereikte resultaten, rekening mede houden dat de bijdragen die ten laste van de in gebreke blijvende werkgevers als bijdrageopslagen en nalatigheidsintresten werden geïnd, evenals die bijdragen onder die instellingen worden verdeeld. Zo bedragen de gederfde inkomsten voor vermelde instellingen, na de achttienjarige bedrijvigheid van de R.M.Z., 0,34 % van het gecumuleerd bedrag der te innen bijdragen. Bijgevolg heeft de R.M.Z., voor het geheel van deze achttien jaren en voor elke bijdragenschijf van 100 frank, aan de betrokken instellingen een som van 99,66 frank kunnen toekennen, wat een tekort is van 34 centiemen op 100 frank.

3. *Verdelingsverrichtingen.*

In de loop van het jaar 1962 heeft de R.M.Z. op gevoelige wijze het ritme van de verdeling van zijn inkomsten aan de instellingen die de sociale-zekerheidsprestaties uitkeren, versneld, door deze, naarmate de inning zich voltrok, voorschotten op hun aandeel toe te kennen. Vroeger werden deze voorschotten in de regel slechts om de vijf dagen verleend. Deze versnelling blijkt duidelijk uit het feit dat het dagelijks gemiddelde der beschikbare gelden van de R.M.Z. bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, dat voor het dienstjaar 1961 : 358 miljoen bedroeg, in 1962 tot 63 miljoen was geslonken.

Voor het dienstjaar 1962 werden aan deze instellingen de volgende aandelen op de totale inkomsten van de R.M.Z. toegekend :

Ouderdom en vroegtijdige dood	:	11.452,6 miljoen frank
Ziekte-invaliditeit	:	8.744,0 miljoen frank
Werkloosheid	:	2.608,5 miljoen frank
Kinderbijslag	:	12.050,0 miljoen frank
Jaarlijkse vakantie	:	5.795,0 miljoen frank
Bestaanszekerheid in het bouwbedrijf . .	:	765,6 miljoen frank
Allerlei	:	20,1 miljoen frank

De aldus door de R.M.Z. in 1962 verdeelde bedragen omvatten niet de sommen die behelsd zijn in de bijdragen die aan de Rijksdienst werden aangegeven, doch rechtstreeks door de werkgevers zijn gestort aan de bediendenpensioenfondsen (1.268,0 miljoen). Zij vertegenwoordigen inderdaad de inkomsten aan bijdragen (41.418,6 miljoen) — te verminderen met de werkkosten van de instelling (129,8 miljoen) —, de inkomsten aan bijslagen en nalatigheidsintresten die door de bijdrageplichtige werkgevers werden gestort (144,5 miljoen) en de intresten van belegde fondsen (2,5 miljoen).

4. *Werkkosten.*

De werkkosten van de R.M.Z. behelzen hoofdzakelijk de personeelsbezoldigingen, die toegekend worden naar de weddenschaal die ook geldt voor de Rijksambtenaren, de mecanografie- en gerechtskosten. Die werkkosten bedragen 129,8 miljoen voor 1962. Hun vermeerdering in één jaar, hetzij 3,6 miljoen, vertegenwoordigt de tijdens deze periode vastgestelde stijging van de personeelsbezoldigingen en van de eraan verbonden sociale lasten. De schommelingen van de andere posten compenseren elkaar. In percentages wordt integendeel een lichte vermindering vastgesteld; zij bedragen inderdaad slechts 3,1 per duizend van de in 1962 geïnde bijdragen, tegen 3,4 per duizend van de bijdragen over 1961.

5. *Bijzondere verrichtingen.*

Ingevolge de bijzondere inningsverrichtingen betreffende de pensioenbijdragen van de handarbeiders welke niet onder de besluitwet van 28 december 1944 ressorteren, door de Rijksdienst uitgevoerd voor rekening van de Rijkskas voor Rust- en Overlevingspensioenen, werd in 1962 een bedrag van 124,9 miljoen frank geïnd, tegen 131,8 miljoen in 1961. Deze vermindering spruit voort uit de incidentie van de wet van 14 juli 1961 waardoor het algemeen sociale-zekerheidsstelsel van toepassing wordt gemaakt op bepaalde dienstboden voor dewelke de R.M.Z. tot op dat ogenblik enkel pensioenbijdragen had geïnd.

6. *Statistieken.*

Verder geeft het verslag al de statistieken die door de Rijksdienst werden opgemaakt. Zij duiden het aantal in werking zijnde ondernemingen aan voor elke bedrijfstak, hun belang naar het aantal werknemers, alsmede hun geografische ligging, zij tonen de verdeling van het effectief der werk-

nemers aan, zo arbeiders als bedienden, mannen en vrouwen, in functie van diezelfde op diverse wijzen gecombineerde maatstaven en tevens, naar bedrijfstak, het totaal volume van hun arbeidsprestaties en van hun bezoldigingen. Zij vermelden eveneens het gemiddeld dag- en maandloonpeil van die werknemers naar de bedrijfstak, het belang van de onderneming en haar ligging.

Het verslag bevat ten slotte een overzicht van de Rijksbijdragen in de begroting van de sociale zekerheid, die voor het beschouwde dienstjaar 14,4 miljard bedragen. Een laatste hoofdstuk is gewijd aan een korte samenvatting van de periode 1958-1962.

7. XXXe Universitaire Sociale Week gewijd aan het thema „Nature, ressources naturelles et société" (Brussel, 25-29 november 1963).

De menselijke gemeenschappen verschaffen zich de hun onontbeerlijke verbruiksgoederen door een oordeelkundige uitbating van de natuurlijke rijkdommen van de aarde en vooral van de omringende natuur : de bodem, het water, de fauna en flora.

Geconfronteerd met het koortsachtige en vaak volledig verstedelijkte leven van het hedendaagse tijdperk, voelen velen thans een steeds groeiend verlangen om zich buiten de stad te vestigen, of tenminste om zich tijdens het week-end en de vrije dagen te gaan onderdompelen in de sfeer van de natuur, de bomen te bekijken, zuivere lucht in te ademen.

Daartegenover staat echter, dat de aangroei van de bevolking en de voortdurende uitbreiding van de menselijke bedrijvigheden, op industrieel, commercieel of residentieel gebied, onophoudelijk werken om de natuurlijke bronnen uit te putten of ze te bederven door de erosie van de bodem, de ontbossing, de bevuiling van de lucht en van het water, de uitroeiïng van het wild, enz. Aldus dringt de steeds verder gaande menselijke bedrijvigheid progressief de laatste delen van de wilde natuur terug en tasten de industriële complexen of de hoogspanningskabels de laatste ongerepte landschappen aan.

Deze beide aspecten van hetzelfde verschijnsel hebben vérdragende gevolgen op het sociaal domein, te meer, daar de ernst van dit vraagstuk buiten verhouding staat met de geringe interesse welke er tegenover betoond wordt zowel door hen die een leidende functie bekleden als door de brede lagen van de publieke opinie.

In het kader van deze overwegingen heeft het Sociologisch Instituut van de Vrije Universiteit te Brussel besloten zijn XXXe Universitaire Sociale Week te wijden aan het probleem „Nature, ressources naturelles et société".

Talrijke vooraanstaande deskundigen op het domein van de bodem- en woudstudie, inzake bevuiling van lucht en water en inzake toerisme zullen handelen over de incidentie van het onophoudelijk voortschrijden van de menselijke bedrijvigheden op de hun omringende natuur.

Inlichtingen over deze XXXe Universitaire Sociale Week, die plaats heeft van 25 tot 29 september, kunnen bekomen worden bij het Sociologsch

Instituut van de Vrije Universiteit te Brussel, Leopoldpark, Brussel 4 — Tel. (02) 35.01.86.

8. Post-universitaire cyclus over de ruimtelijke ordening en ontwikkeling van de provincie Oost-Vlaanderen (Seminarie voor Toegepaste Economie bij de Rijksuniversiteit te Gent).

De Minister van Openbare Werken heeft het Studiecentrum voor Regionale Ontwikkeling te Gent belast met de survey voorbereidend tot het plan van aanleg en ontwikkeling van het Gentse, het Meetjesland, de Vlaamse Ardennen en het Land van Waas. Een gelijkaardige opdracht voor de Denderstreek werd toevertrouwd aan de groep Sodegec van Brussel.

De opdracht gegeven aan het Studiecentrum voor Regionale Ontwikkeling wordt uitgevoerd door verschillende onderzoekscentra van de Rijksuniversiteit te Gent. De coördinatie wordt verzekerd door Prof. Dr. A. J. Vlerick, directeur van het Seminarie voor Toegepaste Economie, dat ook studies heeft uitgevoerd in de Denderstreek.

Het globaal onderzoek voor de provincie Oost-Vlaanderen zal weldra beëindigd zijn. Het komt ons dan ook gewenst voor, alvorens het definitief streekplan aan te vatten, de eindconclusies aan deskundigen in de verschillende domeinen van toepassing te onderwerpen en meteen aan het breder publiek bekend te maken.

Daarom heeft het Seminarie voor Toegepaste Economie besloten, in samenwerking met het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening, tijdens het komend winterseizoen een post-universitaire cyclus van voordrachten en seminariën te wijden aan de verschillende onderdelen van het streekonderzoek.

Het programma omvat :

a) 10 avondvoordrachten tijdens dewelke de conclusies van de verschillende studies zullen worden voorgesteld;

b) 10 seminariezittingen tijdens dewelke deze conclusies grondig zullen worden besproken in aanwezigheid van deskundigen.

De avondvoordrachten zullen doorgaan op de hieronder aangeduide data, telkens te 20 uur in de Academieraadzaal, Volderstraat 9 te Gent. Zij staan open voor al wie interesse heeft voor de resultaten van het onderzoek en ook voor de laatstejaarsstudenten in de wetenschappen, rechten, economie, sociologie, stedebouw, enz.

De discussie-seminariën zullen doorgaan veertien dagen na elke voordracht, de donderdagnamiddag van 14.30 uur tot 18.30 uur in de lokalen van het Seminarie voor Toegepaste Economie. Na de zitting volgt een gezamenlijk avondmaal voor de deelnemers, waarna deze de inleidende voordracht zullen bijwonen over het onderwerp dat in de volgende seminariezitting zal worden besproken.

Deze discussie-seminariën zijn aangewezen voor al wie een grondiger kennis van de provincie en haar ontwikkelingsproblemen beoogt en in het bijzonder voor politieke mandatarissen, vertegenwoordigers van de

landbouw, industrie en handels- en dienstensector, topfunctionarissen uit de diverse ministeriële departementen en kabinetten, de bouwmaatschappijen en de syndikaten.

PROGRAMMA VAN DE VOORDRACHTEN

LANDBOUW
donderdag 10 oktober 1963
inleiders : Prof. Dr. R. MARECHAL, Rijksuniversiteit Gent
Drs. W. VAN MERHAEGE, assistent SERUG
discussie-seminarie: donderdag 24 oktober 1963.

INDUSTRIE
donderdag 24 oktober 1963
inleider : Dr. J. MATON, assistent SERUG
discussie-seminarie: donderdag 14 november 1963.

ARBEIDSMARKT
donderdag 14 november 1963
inleider : Drs. R. BULTYNCK, secretaris E.R.O.V.
discussie-seminarie: donderdag 28 november 1963.

VERKEER
donderdag 28 november 1963
inleider : Dr. A. DE WAELE, Gent
discussie-seminarie: donderdag 12 december 1963.

ONDERWIJS, HANDEL EN VERZORGING
donderdag 12 december 1963
inleider : Drs. J. DHOOGE, directeur Sodegec
discussie-seminarie: donderdag 16 januari 1964.

WONINGBOUW
donderdag 16 januari 1964
inleider : M. VAN NAELTEN, architect-stedebouwkundige, Sodegec, Brussel
discussie-seminarie: donderdag 30 januari 1964.

ADMINISTRATIEVE STRUCTUUR
donderdag 30 januari 1964
inleider : Drs. L. DE WINNE, assistent SERUG
discussie-seminarie: donderdag 13 februari 1964.

SOCIO-CULTURELE ACTIE
donderdag 13 februari 1964
inleiders : Drs. J. DHOOGHE, directeur Sodegec
Drs. A. BUYST, wetenschappelijk medewerker SERUG
discussie-seminarie: donderdag 27 februari 1964.

LANDSCHAPPEN EN GROENZONING
donderdag 27 februari 1964
inleider : M. VAN NAELTEN, architect-stedebouwkundige, Sodegec, Brussel
discussie-seminarie: donderdag 12 maart 1964.

AANLEG VAN HET GRONDGEBIED
donderdag 12 maart 1964
inleider : Dr. M. ANSELIN, werkleider SERUG
discussie-seminarie: donderdag 19 maart 1964.

PLECHTIGE SLOTZITTING OP ZATERDAG 21 MAART, IN DE NAMIDDAG.

Voor alle bijkomende inlichtingen en voor de inschrijving op deze cyclus, wende men zich tot het Seminarie voor Toegepaste Economie, Universiteitsstraat 16, te Gent — Tel. (09) 23.27.48 en (09) 25.06.35.

9. Vervolmakingsprogramma's in bedrijfsbeheer ten behoeve van ondernemingsleiders, ingericht door het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek van de Rijksuniversiteit te Gent.

Het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek van de Rijksuniversiteit te Gent richt tijdens het Academiejaar 1963-1964 een aantal vervolmakingsseminaries in voor ondernemingsleiders.

A. — TOP-MANAGEMENT PROGRAMMA.

Dit programma is bestemd voor ondernemingshoofden en andere personen die gewoonlijk deelnemen aan de beslissingen van algemeen beleid van hun onderneming.

De vereisten om er aan deel te kunnen nemen zijn :
— een functie vervullen van algemene directie;
— een ruime ervaring bezitten van het bedrijfsleven, met minstens tien jaar in een leidende positie;
— een voldoende algemene vorming;
— een minimum leeftijd van 35 jaar.

Het programma omvat, buiten de openings- en slotvergadering die gemeenschappelijk zijn voor alle programma's :
— vijf residentiële seminariën, twee van vijf en drie van drie dagen, die doorgaan te Knokke;
— tien voordrachten gehouden te Gent om de veertien dagen de vrijdagavond, voorafgegaan door een gezamenlijk avondmaal;
— tien bedrijfsbezoeken die doorgaan in principe de donderdagnamiddag in de week volgend op elke avondvoordracht. De deelneming aan deze bedrijfsbezoeken is facultatief.

Kalender van de zittingen.

1. residentiële seminariën:

— van maandagavond 14 tot zaterdagmiddag 19 oktober : openingsweek „Problemen van de moderne onderneming — Wezen van het algemeen beleid".
— van woensdagavond 27 tot zaterdagavond 30 november : „Commercieel beleid" — Zakenspel.
— van woensdagavond 15 tot zaterdagmiddag 18 januari : „Sociale vaardigheid".
— van woensdagavond 12 tot zaterdagavond 15 februari : „Financieel beleid en controle" — Zakenspel.
— van maandagavond 9 tot zaterdagmiddag 14 maart : slotweek „Taak van de algemene directie en de integratie van de functies — De onderneming in het sociaal-economisch leven".

2. vrijdagavondvoordrachten:

zie kalender onder titel „Inleidende voordrachten".

Twintig personen kunnen tot het programma worden toegelaten. De deelnemingsprijs is 15.000 F. Daarin zijn de maaltijden te Gent begrepen, niet het verblijf te Knokke.

B. — Middle-management programma.

Dit programma is bestemd voor leden van het directiekader en jongere ondernemingsleiders, die reeds over een ruime bedrijfservaring beschikken en door hun functies geroepen zijn om groeiende leidingsverantwoordelijkheden te dragen.

Om aan dit programma te kunnen deelnemen moeten de kandidaten :

— een effectieve kaderfunctie bekleden;
— minstens vijf jaar in een bedrijf gewerkt hebben, waarvan enkele jaren tenminste in een verantwoordelijke leidersfunctie;
— minimum dertig jaar oud zijn;
— voorgedragen worden door de directie van hun onderneming.

Het programma omvat buiten de algemene openings- en slotzitting :

— twee residentiële seminaries van drie dagen te Middelkerke, één bij het begin en één bij het einde;
— één studiedag per week, gehouden elke vrijdag te Gent (totaal 17 dagen);
— drie dagen (waarvan twee vrijdagen) gewijd aan een zakenspel bij wijze van synthese van het programma.

Kalender van de zittingen.

— van woensdag 9 tot zaterdag 12 oktober : residentieel openingsseminarie „Functies van de leiding in de moderne onderneming";
— vrijdag 18, 25 oktober : problemen van algemeen beheer;
— vrijdag 8, 15, 22 november : produktiebeheer;
— vrijdag 29 november en 6, 13, 20 december : commercieel beheer;
— vrijdag 10, 17, 24, 31 januari : menselijke problemen en personeelsbeheer;
— vrijdag 7, 14, 21, 28 februari : financieel beheer en controle;

— vrijdag 6, donderdag 12 en vrijdag 13 maart : business game;
— van woensdag 18 tot vrijdag 20 maart : residentieel slotseminarie : „Verantwoordelijkheid van de leider in het bedrijf en de maatschappij".

De deelnemers worden daarenboven toegelaten tot de avondvoordrachten, alsook tot de bedrijfsbezoeken van het top-management programma.

De deelnemingsprijs voor dit programma, waartoe dertig personen kunnen worden toegelaten, is vastgesteld op 20.000 F. Daarin zijn de eetmalen op de wekelijkse vrijdagsvergaderingen en het verblijf te Middelkerke begrepen. Deze prijs is te betalen door de onderneming.

C. — Cyclus van inleidende voordrachten.

Deze voordrachten, die ook deel uitmaken van het Top-Management Programma, worden gehouden om de veertien dagen de vrijdagavond te Gent. Zij dekken de verschillende aspecten van het bedrijfsbeleid. De voordrachtgevers worden gekozen onder de meest gezaghebbende specialisten in Europa.

De deelnemers worden ook toegelaten tot de bedrijfsbezoeken welke ingericht worden de donderdagnamiddag volgend op elke voordracht. Tijdens deze bezoeken wordt in beginsel een specifiek probleem besproken dat bij de voordracht aansluit.

Deze cyclus vormt een uitstekende eerste kennismaking met de problemen van het bedrijfsbeheer en is aldus uiterst geschikt voor wie van plan is eventueel later het Top- of Middle-Managament Programma te volgen. Ook is hij anderzijds voor oud-deelnemers een goed middel om zich op de hoogte te houden van de evolutie op het gebied van het wetenschappelijk bedrijfsbeheer. Hij wordt speciaal aanbevolen aan leden van de Raden van Beheer van de ondernemingen.

Kalender van de zittingen.

de vrijdag:

4 oktober :	Plechtige openingsvergadering
25 oktober :	Het aanpakken van organisatieproblemen
8 november :	Informatietheorie en automatisme
22 november :	Intern marktonderzoek
6 december :	Commercieel beleid en marktverruiming
20 december :	Recrutering van personeel in expansieperiode
10 januari :	De psychologische dienst in de onderneming
24 januari :	Huidige tendensen in de loonvorming
7 februari :	De onderneming in de economische politiek
21 februari :	Nieuwe vormen van bedrijfsfinanciering
6 maart :	Medebeheer
20 maart :	Slotvergadering.

Tot deze cyclus kunnen honderdvijftig ondernemingsleiders worden toegelaten, buiten de personen die aan het Top- of Middle-Management Programma deelnemen. De deelnemingsprijs bedraagt 1.000 F.

De openingsvergadering gaat door in de Aula van de Rijksuniversiteit; de andere voordrachten en de slotvergadering in de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte, Blandijnberg te Gent, telkens te 20 uur.

D. — ENKELE ANDERE PROGRAMMA'S INGERICHT DOOR HET S.P.S.O.

— *Postuniversitair programma voorbereidend tot het bedrijfsbeheer voor jonge universitair afgestudeerden* (ingenieurs, economisten, juristen, psychologen, enz.); gericht op systematische aanpak van bedrijfsproblemen; loopt over een vol academiejaar, full-time, van begin oktober tot einde juni.

— *Vervolmakingsprogramma voor hogere ambtenaren, directeuren van het centraal bestuur ;* omvat 20 volle dagen verspreid over 3 maanden van april tot juni.

— *Groepen voor uitwisseling van ervaring* („Circuit schemes") voor directeuren van kleine en middelgrote ondernemingen; gesteund op wederzijdse bezoeken en ervaringsuitwisseling; bestaan thans voor volgende takken : zuivelnijverheid, wasserijen, transport, veevoeders, plastiekverwerking, hotels; vergaderen één halve dag per maand.

— *Specialisatieprogramma in produktiebeheer voor produktiechefs met enkele jaren ervaring ;* gericht op gevorderde, inz. mathematische, methodes van het produktiebeheer; omvat 300 lesuren, op vrijdag namiddag en zaterdag voormiddag in het academiejaar en 150 uren practicum.

— *Andere specialisatiecursussen :*

  — Operations research (mathematische beslis-kunde) 45 lesuren gedoceerd van februari tot mei, de zaterdag-voormiddag.

  — Produktieorganisatie en arbeidstechniek voor arbeidstechnici en stafmedewerkers van de produktie ; duurt 20 volle dagen, verspreid over 3 maanden.

  — Organisatie van het administratief werk voor leiders en stafmedewerkers van grote kantoren ; duurt 25 volle dagen verspreid over 3 maanden.

  — Werkgroepen voor gespecialiseerde kader-leden: verkoopsdirecteuren, personeelschefs, arbeidstechnici; vergaderen één halve dag per maand.

Al deze programma's staan onder de wetenschappelijke leiding van Prof. Dr. A. J. VLERICK, stichter en directeur van het Seminarie voor Produktiviteitsstudie en -Onderzoek. Zij worden uitgevoerd met de medewerking en de financiële steun van de Stichting Industrie-Universiteit en de Belgische Dienst Opvoering Produktiviteit. De zittingen worden verzorgd, deels door de eigen staf van het Seminarie, deels door specialisten uit de universiteits- en bedrijfswereld van binnen- en buitenland.

De programma's zullen gezamenlijk ingezet worden door een plechtige

openingszitting op vrijdag 4 oktober 1963 in de Aula van de Rijksuniversiteit en besloten worden op vrijdag 20 maart 1964.

Op zaterdag 2 mei 1964 gaat te Knokke de jaarlijkse algemene vergadering door van de oud-deelnemers aan de programma's van het S.P.S.O.

Alle verdere inlichtingen kunnen bekomen worden op het Seminarie, St-Pietersnieuwstraat 49, te Gent. Tel. (09) 25.63.53.

10. Indian Institute of Asian Studies. Winter-sessie 1963-1964.

De winter-sessie van het Indian Institute of Asian Studies, Dhun Villa, Jaiprakash Road, Andheri, Bombay 58, gaat door van 30 december 1963 tot 15 januari te Bombay en draagt als titel „An Advanced Course in National Economic Planning and Economic Co-operation in Asia". Deze sessie staat onder het voorzitterschap van Dr. P. S. LOKANATHAN, Directeur-Generaal van de National Council of Applied Economic Research te New Dehli. Talrijke bekende economisten uit de Verenigde Staten, Engeland, India en andere Aziatische landen verlenen hun medewerking. Bij de verschillende problemen die zullen besproken worden vermelden we o.m. : „Planning en economische groei"; „Problemen van staatsbedrijven" en „Problemen in verband met de ontwikkelingslanden".

Personen die belangstellen in deze werkzaamheden, kunnen zich voor verdere inlichtingen wenden tot de heer SHRI M.R. SINHA, Directeur van het Indian Institute of Asian Studies op het hogervermelde adres.

11. Provinciale prijsvraag voor economische monografieën.

Een provinciale prijsvraag voor economische monografieën wordt uitgeschreven door het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

Onderwerpen van de prijsvraag 1963 :

— Wenselijkheid en mogelijkheid van overschakeling van akkerbouw naar groente- of fruitteelt in Oost-Vlaanderen.
— Concrete expansiemogelijkheden van een bedrijfstak in Oost-Vlaanderen.
— De weerslag van de inplanting van een staalbedrijf op de Oostvlaamse economie (o.m. transport, arbeidskrachten, scholing, loonsniveau, huisvesting).
— Marktstructuur en marktorganisatie van de landbouwprodukten in de provincie Oost-Vlaanderen.
— Ontwikkelingsmogelijkheden voor kleine en middengrote bedrijven in Oost-Vlaanderen.
— De evolutie van de arbeidsmarkt in Oost-Vlaanderen.
— De geografische spreiding van de industrie in Oost-Vlaanderen. Recente evolutie en toekomstperspectieven.

Andere onderwerpen, die betrekking hebben op de Oostvlaamse economie, kunnen eveneens in aanmerking komen; het onderwerp dient

vooraf ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Bestendige Deputatie. Nadere aanwijzingen hieromtrent zijn vervat in het reglement van de prijsvraag.

Drie prijzen zijn voorzien voor bekroonde werken :
een eerste van 25.000 F;
een tweede van 15.000 F;
een derde van 10.000 F.

Een reglement van de prijsvraag is te verkrijgen bij het Provinciebestuur (Economische aangelegenheden), Gouvernementstraat 1, te Gent.

De verhandelingen dienen ten laatste op 31 maart 1964 aan dit adres ingeleverd.